

VIDÉKI ÉLET.

(Rendes levelezőinktől.)

Maroskör. Szabéd, 1877 február.

T. Szerkesztőség! addig is, míg egyházkörünk egyes megyéinek örvendetesebb mozzanatait följegyezhetném, a lehető legrövidebben, álljon itt szabédi ékklezsiánk egyházi beléletének egy pár nevezetesebb eseménye rövid körvonalban.

Mint örvendetes eseményt első sorban kell említenem az ügybuzgó iskolaszékek azon határozatát: „minden tanuló taneszközökkel el kell hogy látva legyen!“ s hogy e határozat ne legyen csak pium desiderium, az iskolaszék azonnal átadott a vásári illetékből 20 forintot osztr. é-ben a tanító urnak, azon hozzáadással, vegyen taneszközöket és ossza ki a tanulók között. A derék falusbirónak pedig kötelességévé tétetett, hogy a kiosztott taneszközök árát a tanulók szülőtől szedje bé, s a begyűjtött összeggel a tanító ujjal vegyen a mi szükséges, és ez mindaddig ismétlődjék, míg minden gyermek teljesen el lesz látva. Lám, kis összeggel mily nagy eredményt lehet elérni, ha összehatartás és lelkes akarat van! . . . Papirossal, irkával és pala-táblával, e legnélkülözhetlenebb eszközökkel, ingyen láttatnak el a tanulók. Menynyire megkönnyíti ez a taníthatást! . . . Az iskola létszáma 194. Ebből 176 unitárius, a többi legtöbbsnyire a közeli szomszéd falvak idegen ajku és más vallásu ide hozott tanulói, a mi viszont nem válik szégyenére egyházunknak, sem a lelkes tanító Szabó Lajos urnak. Legnagyobb baj az, hogy iskolánk kicsinysége miatt, a szó teljes értelmében képtelen a tanulók összes létszámát befogadni és így mulasztókkal szemben nem lehet erélylyel eljárni. Új iskolát kell okvetetlen építenünk, mi a borzasztó tűzvész által sujtolt tetemes kár miatt egy pár év előtt alig lehetséges, ha segélyben nem részesülünk. Különben egy új iskolaház építésére és egy másod tanítói állomás felállítására a minden szépért, jóért és igazért lelkesülő buzgó atyafiak hajlandók, mihelyt a mód megengedi. Iskolai könyvtárunk is meglehető. Ennek gyara-

pitása annál is inkább érdekünkben áll, mert szent örömmel legyen mondva, itt csaknem minden ember szeret olvasni. Saját könyvtárcsokmányból is a könyveket egyre hordják, olvassák, és én lelki örömmel adom kézről kézre, csak hogy olvassanak, tanuljanak. Az iskolai könyvtár gyarapítására tervbe vettük, hogy a 300 forint meghaladó iskolai alap kamatainak egy része fordítottassék népszerű hasznos könyvek vásárlására. Azonban gondoskodni fogunk mellékes jövedelmekről is. Nekem nagy reménységem van az iskolai ügyek tervbe vett intézkedések kivételére, megvalósítására, mert derék férfiak állanak az iskolaszék tagjainak sorában. Följegyzem nevüket is, mert megérdemlik: Káli Nagy Ferencz f. bíró, Kibédi Sándor megyegondnok, Barabási József, Kozma Károly és Nagy Simon. Én hiszem, hogy minden korszerű intézkedésemet lelkesedéssel fogják felkarolni ezután is.

Nem hagyhatom szó nélkül a lelkes atyafiaknak azon dicséretre méltó tettét is, hogy a terjedelmes temetőkert kopárabb és temetésre alkalmatlanabb helyét nemesített gyümölcs-csemetékkal beültették a kedvező téli napokban. Tervbe van véve az egész temető gyümölcsfákkal beültetése, természetesen úgy, hogy temetésre akadály gyanánt ne legyen. A már elültetett csemeték száma 256 db. Szép szám! A kik közreműködtek és működnek, azok neve az érdemkönyvbe fog beiratni, hogy az utókor tudhassa, láthassa.

Szép buzgóság, méltó a követésre!

r. g.
